

## **§ 1: Inleiding**

Deze algemene maatregel van bestuur strekt tot uitvoering van hoofdstuk 3 van de Wet dieren. Dit hoofdstuk heeft betrekking op dierlijke producten. Dierlijke producten zijn alle producten die afkomstig zijn van dieren, al dan niet bewerkt of verwerkt. Binnen de dierlijke producten zijn drie groepen te onderscheiden: dierlijke producten die zijn bestemd voor menselijke consumptie, levende dierlijke producten en dierlijke producten die niet zijn bestemd voor menselijke consumptie, waaronder de zogenoemde dierlijke bijproducten.

Voor de dierlijke producten bestemd voor menselijke consumptie zijn in dit besluit regels opgenomen over vleeskeuring, over de kwaliteit van producten en over zuigelingenvoeding. De regels over vleeskeuring hadden voor inwerkingtreding van de Wet dieren hun basis in de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (verder 'GWWD'). De regels over kwaliteit en over zuigelingenvoeding waren gebaseerd op de Landbouwkwaliteitswet. Alle regels over levende dierlijke producten alsmede dierlijke bijproducten waren eveneens gebaseerd op de GWWD.

In de paragraaf over dierlijke producten die niet zijn bestemd voor menselijke consumptie zijn ook artikelen opgenomen waarmee een importverbod voor vossen- en chinchillabont wordt geëffectueerd. Dit importverbod is nieuw en was niet eerder geregeld onder de regelgeving die aan de Wet dieren vooraf ging.

De regelgeving over dierlijke producten wordt beleidsinhoudelijk in belangrijke mate bepaald door EU-regels. De regelgeving in dit besluit en in de op dit besluit te baseren ministeriële regeling betreft dan ook voornamelijk uitvoering en implementatie van Europese verordeningen en richtlijnen.

Het merendeel van deze EU-regelgeving is gedetailleerd en laat geen ruimte voor de invulling of interpretatie van deze regelgeving door middel van het stellen van nationale regelgeving. Implementatie en uitvoering vindt dan ook overwegend plaats bij ministeriële regeling. Artikel 6.4 van de Wet Dieren biedt de basis voor deze delegatie rechtstreeks naar ministeriële regeling. Daar waar nationaal een eigen invulling is gegeven aan Europese regels over dierlijke producten of waar nationaal regels zijn gesteld aanvullend op die Europese regels, zijn deze regels in onderhavig besluit opgenomen, of biedt onderhavig besluit de grondslag voor een uitwerking bij ministeriële regeling.

Ook louter nationaal ingegeven bepalingen over dierlijke producten zijn opgenomen in dit besluit.

In de navolgende paragrafen van deze nota van toelichting zal waar nodig nader worden ingegaan op keuzes gemaakt met betrekking tot delegatie.

## **§ 2: Opzet van de regeling**

Onderhavig besluit heeft de volgende indeling:

Hoofdstuk I bevat de begrippen die op alle dierlijke producten van toepassing zijn. In hoofdstuk II zijn de bepalingen opgenomen die samenhangen met dierlijke producten die geschikt zijn voor menselijke consumptie, waaronder regels over vleeskeuring, kwaliteit van levensmiddelen van dierlijke oorsprong en zuigelingenvoeding. Hoofdstuk III is gereserveerd voor levende dierlijke producten. Op dit moment wordt de Europese regelgeving over onder meer levende dierlijke producten herzien in het kader van de 'Animal Health Law'. In afwachting van de totstandkoming van deze Animal Health Law is in onderhavig besluit een reservering opgenomen en worden de vigerende regels bij en krachtens de GWWD met betrekking tot dit onderwerp gecontinueerd. Na inwerkingtreding van de Animal Health Law zal hoofdstuk III worden ingevuld op basis van de Animal Health Law en zullen de betreffende artikelen uit de GWWD worden ingetrokken. In hoofdstuk IV zijn de regels opgenomen over dierlijke producten die niet geschikt zijn voor menselijke consumptie. Afdelingen I, II en III van dit hoofdstuk bevatten regels ter uitvoering van EG-verordeningen over dierlijke bijproducten. Afdeling IV betreft bepalingen over de import van vossen- en chinchillabont. Hoofdstuk V, tenslotte, betreft de overige bepalingen, waaronder het overgangsrecht en de slotbepalingen.

## **§ 3: Inhoudelijke aspecten**

### **Vleeskeuring**

De regelgeving over vleeskeuring is in Europees verband vervat in de verordeningen (EG) nrs. 852/2004, 853/2004 en 854/2004, ook wel de hygiëneverordeningen genoemd. In deze drie verordeningen wordt de productie van levensmiddelen in samenhang benaderd, waarbij iedere schakel in het productieproces verantwoordelijkheid draagt. De materiële normen inzake hygiëne van levensmiddelen zijn neergelegd in verordening (EG) nr. 852/2004 en verordening (EG) nr. 853/2004, waarbij Verordening (EG) nr. 852/2004 in algemene hygiënevoorschriften voorziet en Verordening (EG) nr. 853/2004 specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke

oorsprong bevat. Verordening (EG) nr. 854/2004 richt zich tot de overheid en stelt voorschriften aan de organisatie van de keuring van vlees.

In aanvulling op deze verordeningen is in de nationale regelgeving de mogelijkheid van herkeuring opgenomen: indien een ondernemer zich niet kan verenigen met de keuringsbeslissing die door de officiële dierenarts is genomen met betrekking tot zijn vlees, kan hij om heroverweging van die beslissing vragen.

De uitvoering van de hygiëneverordeningen vindt bij ministeriële regeling plaats. Voor herkeuring is in onderhavig besluit een basis opgenomen. Uitwerking daarvan vindt bij ministeriële regeling plaats.

### **Kwaliteit van levensmiddelen van dierlijke oorsprong**

Op het terrein van de landbouwkwaliteit bestaan verschillende verordeningen, onder andere met betrekking tot de biologische productie en geografische aanduidingen, oorsprongbenamingen en traditionele specialiteiten en de gemeenschappelijke marktordening voor landbouwproducten, waaronder etikettering van eieren, pluimveevlees en rundvlees. Aan deze verordeningen wordt bij ministeriële regeling uitvoering gegeven. In deze regeling wordt ook richtlijn 92/52/EEG geïmplementeerd inzake volledige zuigelingenvoeding en opvolgzuigelingenvoeding die voor de uitvoer naar derde landen is bestemd; dit besluit biedt hiervoor de grondslag. Daarnaast worden de artikelen 8 tot en met 13a van de Landbouwkwaliteitswet in dit besluit op grond van artikel 10.2, tweede lid, van de wet van overeenkomstige toepassing verklaard op de controle-instellingen die in hoofdstuk 2, afdeling 3 van het besluit worden genoemd. Deze controle-instellingen zijn belast met de uitvoering van bovengenoemde Europese regelgeving. Voor inwerkingtreding van dit besluit was deze regelgeving neergelegd in het Landbouwkwaliteitsbesluit 2007 en de Landbouwkwaliteitsregeling 2007.

In het Landbouwkwaliteitsbesluit zuivelproducten was oorspronkelijk voorzien in intrekking per 1 augustus 2008. Hangende de aanvraag van de beschermde geografische aanduiding voor de kazen Gouda Holland en Edam Holland is dit echter niet opportuun geacht en is besloten om intrekking bij ministeriële regeling te regelen. Naast Gouda Holland en Edam Holland biedt het Landbouwkwaliteitsbesluit zuivelproducten ook de grondslag voor de regels voor Commissiekaas. Voor de producenten van deze kaas zijn deze kwaliteitsregels van groot belang voor de export. Om die reden wordt de grondslag voor het stellen van regels over de kwaliteit van kaas in het onderhavige besluit opgenomen.

## **Dierlijke bijproducten**

Vanaf 4 maart 2011 is Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van toepassing. De verordening treedt op 4 december 2009 in werking.

Deze verordening voorziet in volksgezondheids- en veterinaire voorschriften voor het verzamelen, vervoeren, opslaan, hanteren, identificeren, traceren, verwerken en gebruiken of verwijderen van dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten en in volksgezondheids- en veterinaire voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer, uitvoer en doorvoer van dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten.

Aan de bindende onderdelen van deze verordening wordt bij ministeriële regeling uitvoering gegeven. In het vierde hoofdstuk, afdeling I, van het besluit is een grondslag opgenomen voor het stellen van regels ter uitvoering van EG-verordeningen bij ministeriële regeling. Deze mogelijkheid is beperkt tot de aangewezen onderwerpen.

Afdeling II betreft bepalingen met een puur nationaal karakter, te weten bepalingen over werkgebieden. Een werkgebied wordt bij ministeriële regeling vastgesteld en heeft tot doel om een veilige, verantwoorde en tijdige verwerking van bij die regeling aangewezen dierlijke bijproducten te waarborgen. De bepalingen in onderhavig besluit hebben betrekking op de situatie waarin de ondernemer voor wie een werkgebied is vastgesteld wegens overmacht niet in staat is om de in dat werkgebied aanwezige dierlijke bijproducten te verwerken en op de vergoeding die de ondernemer voor zijn taken ontvangt. Regels over deze vergoeding worden bij ministeriële regeling gesteld.

## **Handel**

Bepalingen over de handel in dierlijke producten zullen grotendeels onder de werkingssfeer van de Animal Health Law vallen. Deze bepalingen zijn momenteel opgenomen in het Besluit inzake het in de handel brengen van dieren en producten en de toepassing van maatregelen met betrekking tot in Nederland gebrachte dieren en producten en de Regeling veterinaire rechtelijke voorschriften handel dierlijke producten. Omdat deze regelgeving voor de verschillende onderwerpen in sterke mate met elkaar vervlochten is, is de keuze gemaakt om deze in afwachting van de Animal Health Law geheel in stand te laten onder de GWWD.

## **Importverbod vossen- en chinchillabont**

### Algemeen

Bij motie van 4 februari 2008 (Kamerstukken II 2007-2008, 28 286, nr. 108) is de regering gevraagd om de import in Nederland van producten van vossen- en chinchillabont te verbieden. Bij brieven van 3 april 2008 en 16 juni 2008 (Kamerstukken II 2007-2008, 28 286, nr. 209 en 31 200 XIV, nr. 225) heeft de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit namens de regering toegezegd regelgeving daartoe in voorbereiding te zullen nemen. Daarbij is er op gewezen dat zodanig verbod een handelsbelemmering is die haaks staat op het beleid van de Europese Commissie en de WTO. Bij brief van 1 juli 2008 (Kamerstukken 2007-2008, 28 286, nr. 222) heeft de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit erop gewezen dat de GWWD geen grondslag biedt voor dit verbod en dat dit verbod dan ook in voorbereiding zal worden genomen in de uitvoeringsregelgeving op grond van de Wet dieren.

### Verbod en uitzonderingen

Artikel 4.4 van dit besluit strekt tot het gevraagde verbod. Het verbod betreft zowel het in Nederland brengen als het in Nederland in de handel brengen van bont van vossen of chinchilla's en producten waarin dit bont is verwerkt.

Sinds 1 april 2008 is het verboden om in Nederland vossen en chinchilla's te houden voor de productie van bont (zie artikel 3 van het Besluit aanwijzing voor productie te houden dieren juncto het Besluit van 19 maart 1998, houdende de vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 34, eerste lid, van de GWWD voor dieren, evenals van het Besluit aanwijzing voor productie te houden dieren). Een verbod op het in de handel brengen en op het in Nederland brengen van dat bont en producten doet mede recht aan het oogmerk van het productieverbod en versterkt dit verbod.

Uitzonderingen op het verbod op het in Nederland brengen en het in Nederland in de handel brengen van bont van vossen of chinchilla's en producten waarin dit bont is verwerkt, zijn slechts gemaakt voor doorvoer, bijzondere doeleinden van niet commerciële aard en voor zover het gaat om persoonlijke bezittingen.

### Achtergronden van het verbod

Onderhavig verbod is ingegeven door de welzijnsproblemen waarmee de productie van vossen- en chinchillabont gepaard gaan. Ook spelen de overwegingen dat voor bont gelijkwaardige alternatieven voor handen zijn en dat het dragen van bont indruist tegen de publieke moraal een belangrijke rol.

Met betrekking tot vossen en chinchilla's is al in 1997 geconcludeerd dat het houden van deze dieren om hun pels ernstige welzijnsproblemen met zich bracht. Het eerder besproken productieverbod is ook om die reden ingesteld (zie Nota van Toelichting bij het Besluit aanwijzing voor productie te houden dieren, paragraaf 4).

#### De gevolgen van het verbod

Uit het rapport "De productie van en handel in vossen- en chinchilla bont" (Wageningen UR, 2009) blijkt dat de productie van en handel in vossen- en chinchillabont door EU-lidstaten 8% bedraagt van de mondiale bontproductie en -handel. Hierbij moet worden opgemerkt dat wanneer bont in kleding is verwerkt, het niet meer wordt geregistreerd als bont.

De totale handel in ongelooide vossenpelzen van de EU-landen bedroeg in 2008 ruim 1.700 tonnen. De totale handel in gelooide vossenpelzen bedroeg in dat jaar circa 500 tonnen. Nederland speelde een rol bij 2 tot 3% van de EU-handel in vossenbont in de periode 2006-2008. De gevolgen van het verbod zijn dan ook gering.

Betrouwbare cijfers over de handel in chinchillabont zijn niet beschikbaar.

#### EU en WTO

Het verbod op het in Nederland brengen en het in Nederland in de handel brengen van bont van vossen of chinchilla's en producten waarin dit bont is verwerkt is een handelsbelemmering in de zin van de artikelen 34 en 35 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en van artikel XI van het GATT. Zowel het VWEU als het GATT kent echter expliciet de mogelijkheid om ter bescherming van het leven en de gezondheid van dieren en ten behoeve van de bescherming van de openbare zedelijkheid, onder bepaalde voorwaarden, handelsbelemmeringen toe te staan, respectievelijk artikel 36 VWEU en artikel XX, onderdelen a en b, GATT. In combinatie met het eerder aangehaalde nationale productieverbod voor vossen- en chinchillabont en mede gelet op de geringe omvang van de Nederlandse handel in vossen- en chinchillabont kan het verbod niet worden gekwalificeerd als een middel tot willekeurige discriminatie of een verkapte beperking van de handel en is het verbod proportioneel.

Gelet op het vorenstaande is een ontwerp van dit besluit genotificeerd bij de EU en de WTO. Daarop zijn wel/geen reacties ontvangen.

#### **§ 4: Regeldruk**

De in dit besluit opgenomen regelgeving is voor het overgrote deel niet ingrijpend gewijzigd ten opzichte van de regelgeving over dezelfde onderwerpen, die eerder onder de GWWD en de Landbouwkwaliteitswet bestond. Om die reden kunnen voor de onderwerpen regeldruk, waaronder administratieve lasten en nalevingskosten, geen veranderingen ten opzichte van eerdere regelgeving worden gemeld.

Eerder in dit besluit is al aan de orde geweest op welke onderdelen aan de bestaande regelgeving op grond van de GWWD en de Landbouwkwaliteitswet nationale elementen zijn toegevoegd, bovenop de verder uitsluitend Europese regelgeving, de zogenaamde nationale koppen. Dat zijn de herkeuring in de vleeskeuringsregelgeving en de regels die gerelateerd zijn aan de werkgebiedensystematiek binnen het kader van de dierlijke bijproductenregelgeving. Daaraan is toegevoegd het verbod op het in Nederland brengen en het in Nederland in de handel brengen van bont van vossen of chinchilla's en producten waarin dit is verwerkt.

#### **§ 5: Verhouding tot andere regelgeving**

##### **Warenwet**

De Warenwet voorziet met betrekking tot levensmiddelen in regels in het belang van de volksgezondheid, van de eerlijkheid in de handel en van de goede voorlichting. Hiervoor is de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport de eerstverantwoordelijke bewindspersoon. De regels ter bescherming van de volksgezondheid met betrekking tot levensmiddelen van dierlijke oorsprong vallen daarom buiten de reikwijdte van de Wet dieren. Voor vleeskeuring is de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit de eerstverantwoordelijke. Dit volgt uit de verdeling van bevoegdheden tussen de Ministers van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (Kamerstukken II 2004/05, 26991, nr. 119).

##### **Landbouwkwaliteitswet**

Met inwerkingtreding van de Wet dieren wordt de kwaliteit van levensmiddelen op twee verschillende plaatsen geregeld: de kwaliteit van levensmiddelen van dierlijke oorsprong in de Wet dieren en de kwaliteit van levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong in de Landbouwkwaliteitswet.

Voor een aantal onderwerpen, zoals de biologische productie en beschermde geografische aanduidingen, oorsprongbenamingen en traditionele specialiteiten, gelden regels op grond van zowel de Wet dieren als de Landbouwkwaliteitswet, al naar gelang sprake is van dierlijke of plantaardige producten.

## **§ 6: Ontvangen commentaren**

[PM]

## **§ 7: Artikelsgewijs**

### 2.1

In dit artikel wordt de herkeuring van vlees, afkomstig van als landbouwhuisdier gehouden hoefdieren, geregeld. Van oudsher is in de vleeskeuringsregelgeving in dit rechtsmiddel voorzien. Afgezet tegen de bezwaarschriftprocedure op grond van de Algemene wet bestuursrecht biedt de herkeuring de exploitant een efficiënter niveau van rechtsbescherming. Gelet op de aard van de producten moet herkeuring van het vlees zo spoedig mogelijk plaatsvinden. Gebeurt dit niet, dan zal het vlees moeten worden vernietigd en kan dit bewijsrechtelijk problemen opleveren. De termijn van zes van weken voor het nemen van een beslissing op bezwaar is in dit licht bezien lang. De weg van bezwaar staat evenwel altijd nog open.

Bij ministeriële regeling kan worden voorzien in nadere regels met betrekking tot de aanvraag van een herkeuring. Gedacht moet worden aan regels over de termijn van het indienen van de aanvraag en bij wie de aanvraag moet worden ingediend.

### 2.2

Artikel 2.2 bevat de grondslag voor delegatie van de implementatie van richtlijn 92/52/EEG naar ministeriële regeling.

### 2.3 tot en met 2.5

Artikel 2.3 bevat een grondslag voor nadere regels over de kwaliteit van kaas. Het is aan de producent zich al dan niet aan deze regels te houden. De merken, tekenen en bewijsstukken die voor deze kazen zijn vastgesteld, mogen echter alleen worden gebruikt indien aan de op basis van dit besluit gestelde regels met betrekking tot de kwaliteit is voldaan. Om vast te stellen of een zuivelproduct een rijksmerk mag voeren, zal dit product gekeurd moeten worden. Ingevolge artikel 10.2 van de Wet Dieren juncto artikel 10,



eerste lid, onderdeel e, van de Landbouwkwaliteitswet zal het COKZ, dat ingevolge artikel 2.7 voor die keuring is aangewezen, een reglement moeten vaststellen betreffende het verloop van de keuring en het uitreiken van merken, tekenen en bewijsstukken.

Op grond van artikel 2.5 mogen voor kaas, met uitzondering van kaas waarvoor krachtens artikel 2.3 regels zijn gesteld, geen aanduidingen, benamingen of voorstellingen gehanteerd worden die op een rijksmerk lijken. Hiermee wordt voorkomen dat producenten die niet voor deze merken in aanmerking komen gebruik maken van de goede reputatie hiervan.

## 2.6

De Wet dieren biedt in artikel 10.2, tweede lid, de mogelijkheid om de artikelen 8 tot en met 13a van de Landbouwkwaliteitswet van overeenkomstige toepassing te verklaren. Hiervan wordt met deze bepaling gebruik gemaakt. De organisatorische regels over de controle-instellingen uit de Landbouwkwaliteitswet zijn ingevolge artikel 2.6 dus ook van toepassing op de instellingen die in de artikelen 2.7 tot en met 2.10 zijn aangewezen.

## 2.7 tot en met 2.11

In de artikelen 2.7 tot en met 2.11 worden de controle-instellingen en controle-instanties aangewezen en wordt beschreven met welke taken deze instellingen belast zijn. Per instelling kunnen deze taken verschillen, gelet op de verschillende eisen die de Europese verordeningen en de richtlijnen stellen ten aanzien van de verschillende producten. De taken van de instellingen vloeien voort uit de verordeningen en de richtlijnen. De taken kunnen onder meer bestaan uit het verrichten van keuringen, bedrijfscontroles en registratie van betrokkenen die producten in de handel brengen. Daarnaast kunnen de instellingen belast worden met overige uitvoeringshandelingen die noodzakelijk zijn voor een goede uitvoering van de Europese regelgeving. Het gaat met name om de volgende handelingen: het afgeven van bewijsstukken en merken, certificering of erkenning waartoe de Europese regelgeving noodzaakt.

Omdat in verordening (EG) 589/2008, artikel 5, tweede lid, wordt gesproken van vergunning en niet van erkenning, is in artikel 2.9 van het besluit ten opzichte van het oude artikel uit het Landbouwkwaliteitsbesluit 2007 'erkenning' vervangen door 'vergunning'.

## 4.1

Artikel 4.1 van het besluit biedt de grondslag voor het stellen van regels ter uitvoering van EG-verordeningen bij ministeriële regeling. Deze mogelijkheid is beperkt tot de onderwerpen uit artikel 3.1, tweede lid, van de wet die betrekking hebben op dierlijke bijproducten.

#### 4.2

Op grond van artikel 3.3, vijfde lid, van de Wet dieren kunnen regels worden gesteld voor tijdelijke overmachtsituaties voor de duur van de overmacht. Van deze mogelijkheid wordt met artikel 4.2 van het besluit gebruik gemaakt.

#### 4.3

Artikel 4.3 betreft de vergoeding die een ondernemer vraagt voor het ophalen, vervoeren, verwerken of verwijderen van de bij ministeriële regeling aangewezen dierlijke bijproducten. Regels daarover worden bij ministeriële regeling gesteld.

#### 4.4 en 4.5

Deze artikelen betreffen een verbod op het in Nederland brengen of het in Nederland in de handel brengen van bont van vossen of chinchilla's of van producten waarin dat bont is verwerkt en de grondslag voor een verdere uitwerking daarvan bij ministeriële regeling.

### **Transponeringstabel**

<b>Besluit dierlijke producten</b>	<b>'Oude regelgeving'</b>	<b>Europese regelgeving</b>	<b>Opmerkingen</b>
Artikel 2.1	Artikel 10 Regeling vleeskeuring		
Artikel 2.2	Artikel 8 Landbouwkwaliteitsbesluit 2007		
Artikel 2.3	Artikelen 2, 5 en 6 Landbouwkwaliteitsbesluit zuivelproducten		
Artikel 2.4	Artikelen 3 en 7 Landbouwkwaliteitsbesluit zuivelproducten		
Artikel 2.5	Artikelen 9, 13 en 14 Landbouwkwaliteitsbesluit		

	zuivelproducten		
Artikel 2.6	Artikelen 8 t/m 13a Landbouwkwaliteitswet		Grondslag in artikel 10.2, tweede lid, van de Wet dieren
Artikel 2.7	Artikel 12 Landbouwkwaliteitsbesluit 2007 en artikel 10 Landbouwkwaliteitsbesluit zuivelproducten		
Artikel 2.8	Artikel 13 Landbouwkwaliteitsbesluit 2007	Artikelen 5, tweede lid, en 24, eerste lid, van verordening (EG) nr. 589/2008 en artikelen 12, eerste lid, en 15, tweede lid, van verordening (EG) nr. 543/2008	
Artikel 2.9	Artikel 15 Landbouwkwaliteitsbesluit 2007 en artikel 3 Landbouwkwaliteitsregeling 2007	Artikelen 27, vierde lid, onderdeel b, 28, eerste lid, en 30, eerste lid, van verordening (EG) nr. 834/2007	
Artikel 2.10	Artikel 16 Landbouwkwaliteitsbesluit 2007	Artikelen 14, eerste lid, en 15 van verordening (EG) nr. 509/2006 en artikelen 10,	

		eerste lid, en 11 van verordening (EG) nr. 510/2006	
Artikel 2.11	Artikel 17 Landbouwkwaliteitsbesluit 2007	Artikel 15 van verordening (EG) nr. 509/2006, artikel 11 van verordening (EG) nr. 510/2006, artikel 16 van verordening (EG) nr. 1760/2000, bijlage XI bis, punt VII, van verordening (EG) nr. 1234/2007 en artikel 27, eerste lid, van verordening (EG) nr. 834/2007	
Artikel 4.2	Artikelen 3 en 4 Besluit dierlijke bijproducten		
Artikel 4.3	Artikelen 5 t/m 8 Besluit dierlijke bijproducten		
Artikel 5.1	Artikel 18 Landbouwkwaliteitsbesluit 2007		
Artikel 5.2	Artikel 9 Besluit dierlijke bijproducten		

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN  
VOEDSELKwaliteit,

G. Verburg